

Tagasisidelausõ'

Lühkü lausõ', midä oppaja saa pruuki egän tunnin, et nuuri ja latsi opmisõlõ üten avita'.

Joba nakkas tulõma, har'ota viil.
Püvvä viil, sa' saat külh!
Proovi' viil üts kõrd.
Ma' näe, et sa' olõt häste tähele pandnu'.
Ma' näe, et sa' olõt hoolõga tüüd tennü'.
Tan sa' võinu' ... käest nõvvo küssü'.
Mullõ tunnus, et sa' olõ-i ... viil selges saanu'.
Mullõ miildüs su' tüü man ...
Mul um hää miil, et sa' olõt ... selges saanu'.
Mu' meelest om sul ... häste vällä tulnu'.
Sjoo es tule sul viil peris häste vällä.
Sa' olõt taa tüüga häste toimõ saanu'.
Ilmkistümäldä häste tettü'!
Illos tüü, kaunis kaia'.